

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia
Sacra**

Montmorency, François de

Antverpiae, 1638

Francisci Montmorencii E Societate Iesv Paraphrasis Poetica Dithyrambica
Psalmorum III. Quibus David Exilium Suum Ait Populi Sui Gemit Ac Blande
Solatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

FRANCISCI
MONTMORENCII

E SOCIETATE IESV

PARAPHRASIS POETICA

DITHYRAMBICA

PSALMORVM IIII.

QVIBVS

DAVID EXILIVM SVVM

AVT POPVLI SVI

GEMIT

AC BLANDE SOLATVR.

N 2 GLA-

CLARISSIMO VIRO
 BALTHASARI MORETO
 ARCHITYPOGRAPHO REGIO
 C O L V M B A.

*Hac mea deserto gemebunda COLVM-
 BVLA nido,
 PLANTINI celebres gestit adire typos.*

Strophe.

L Acte lota Columbula
 Felix ardua nubium,
 Ale remigio subis
 Longè nimbiferos antenolans Notos;
 Si prædo spatiantibus
 Pennis aëra circinans
 Imminet tibi Milvius,
 Aut si fortè tuis retia destinant
 Pedibus dolosa
 Aucupis artes.

Antistrophe.

*Cur non per digitos quoque
 Et laeues humeros mihi
 Duplex pinnula nascitur?*

Cur

Cur non Chaõniam mutor in alitem?
Plantis Galgala sub meis
Irent, & Libani nemus,
Carmeliq̃ue virens apex.
Clamosi strepitus effugerem fori,
Et amata segni
Oppida vulgo.

Epodon.

O si me, Pater, infimã
A tellure procul tui
Leuet obsecundans
Aura fauoris!
Calum magnanimus petam,
Nec vanas metnam minas,
Si demissa proteruior
Tempesta ab Iãpyge
Algã proluerit littus inutili.

N 3 ARGV-

^a Hi descen-
derunt ab
Asir, Elca-
na, & A-
biasaph,
(qui super-
stites man-
serunt, cum
pater eo-
rum Core
cum multis
à terrâ ab-
sorberetur)
& præerant
Propheta,
in peritia
sua requi-
rentes mo-
dos Mu-
ficos, &
narrantes
(*ut verbis
Ecclesiasti-
ci utar*)
carmina
Scriptura-
rum.

^b *Diuus
Augustinus
legit, ad
Deum vi-
uum; omisso
epitheto
fortē: quod
additum est
è Græco
ixuev.*

P S A L M V S X L I .

T I T V L V S

Intellectus filijs ^a Core.

PRIMA PARS PSALMI.

Constat octo versibus.

Vemadmodum desiderat ceruus
ad fontes aquarum: ita desiderat
anima mea ad te Deus,

Sitiuit anima mea ad Deum ^b fortem vi-
uum: quando veniam & apparebo ante fa-
ciem Dei?

Fuerunt

ARGUMENTVM.

Dum exularet D A V I D trans Iordanem in terrâ Galaad, & reuifendi templi defiderio teneretur, hunc Psalmum XLI. composuit; præcepitque filijs Core, vt illi modos facerent idoneos. Commodè hic Psalmus in duas diuiditur partes, alternis Choris decantandas.

PRIMVS CANTORVM CHORVS

à dextris.

Vide cap. 6. lib. 1. Paralip.

*Sic ceruus, Libani ingis
Versant quem rabida canes,
Emicat aligero
Quà via difficilis,
Quà via nulla pede:
Sic omnes superat moras,
Donec se gelidis aquis
Sublimi fugiens sistat anhelitu.
Cor ardore meum pari
Siccam per Galaditidem
Te, Pater alme, sitit:
Nam meus hand alio
Fonte leuatur amor.
O perennis aqua caput,*

N 4

Quis

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte : dum dicitur mihi quotidie : Vbi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam : quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad domum Dei:

In voce exultationis, & confessionis : so-

* Vox epulantis sumitur hic pro sacrificantis seu immolantis hostias pacificas.

Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera

*Quis me, quis prohibet tua
Ne largis scatebra proluar haustibus?*

*Eheu flere magis libet
Quàm lautà refici dape;
Dum petulante ioco
Hostis amarus ait:*

*Dic, age, dic ubi sit
Ille quem memoras Deus,
A quo nunc procul exulas?
Reddat te Solymis, si valet, arcibus.*

*Hæc ingesta frequentius
Vrunt bile mihi iecur:
Spes tamen est patrios
Rursus adire lares.
Iam mihi, iam videor
Pompis cum genialibus
Curru quadrijugo vehi
Ad delubra ingo structa Siönio.*

*Iam casas inuat omnibus
Aris cernere victimas.
Quàm placet hic populi
Dona ferentis amor?
Latitiâ exiliunt
Omnes, sospite Principe.
En aures mihi personat
Pictis festa toris vox epulantium.*

*Tali solor imagine
Nigros exilij dies:
Sic adyti Solyme*

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor
illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad * meipsum anima mea conturbata est:
propterea memor ero tui de terrâ Iordanis, &
Hermonijm à monte modico.

* *Hyperbaton hic obserua. transponi enim debet hic
versiculus, & ultimo loco poni intercalaris: Quare tri-
stis es anima mea? & quare conturbas me? Spera in
Deo, &c.*

SECUNDA PARS PSALMI.

*Constat etiam octo versibus. & pro Catastro-
phe clauditur eodem intercalari versu, quo
prima pars Psalmi.*

A Byssus abyssum inuocat, in voce cata-
ractarum tuarum.

Omnia

Sum memor usque tui;
Ania dum peragro,
Trans Iordanis aquas, loca,
Qua cupressifer HermonI
Vertex se modico tollit acumine,
Posthac, ô anime, anxio
Cur te discrucies metu?
Auspicius Superis
Fit mihi certa fides:
Thuricremos iterum
Visendi Solymæ focos:
Votinis ubi VINDICI
Grates deproperem carminibus DEO.

SECUNDVS CANTORVM CHORVS

à sinistris.

Incipit à comparatione ; eodem modo quo
 primus Chorus, eodem versuum numero
 seruato, Amœbæi carminis lege,

Sic imbres amat humida
 Pleias imbribus addere;
 Sic aliæ ex alijs
 Eliciuntur aqua,
 Dum cataracta poli
 Procellis referat fores,
 Et * Seiris inhospita
 Cantes, assiduâ grandine vapulat.

* Seir,
 mons est
 in Arabiâ
 Ira desertâ.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui super
me transierunt.

* Manda-
uit, pro
mandabit:
*Hebraei
enim usur-
pant pro-
miscuè pra-
teritum pro
futuro.*

In die * mandavit Dominus misericordiam
suam, & nocte canticum eius.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, dicam
Deo: Susceptor meus es.

Quare

Ira non aliter tue
 Tela, præcipiti pluunt
 In caput imbre meum:
 Nec mora, nec requies
 His datur vlla malis,
 Me dudum quibus increpas.
 Ah! sempérne laboribus
 Exercere paras nos Deus asperis?
 Post longas hiemes humum
 Ver gratâ recreat vice:
 Post inamœna redit
 Nubila, Sol melior.
 Et mihi proueniet
 Olim candidior dies;
 Indulgens ubi me Deus
 In Iudaâ volet sceptrâ reponere.
 Illi semper apud pium
 Dauidem sua laus erit;
 Semper erunt lyricis
 Carmina danda modis.
 Pollice iam querulas
 Prætentare iuuat fides:
 Oden iam meditor nouam,
 Dum nox suadet adhuc alta silentium.
 O vitæ columen meæ,
 Custos ô Deus aspice
 Lumine me vigili!
 Dauidis argueris
 Inmemor esse tui,

Vera

Quare oblitus es mei? & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei:

Dum dicunt mihi per singulos dies: Vbi est Deus tuus? quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

*Vera si mihi nuntiant,
Est cordi quibus impiâ
Insultare meis barbarie malis.*

*Nam quò me vehementiùs
Urget dura necessitas,
Hoc magis ingeminat
Turba profana sales:
Dic, age, dic ubi sit,
Ille quem memoras Deus,
A quo nunc procul exulas?
Reddat te Solymis, si valet, arcibus.*

*Posthac, ô anime, anxio
Cur te discrucies metu?
Auspicius Superis
Fit mihi certa fides:
Thuricremos iterum
Visendi Solymæ focos;
Votivis ubi VINDICI
Grates deproperem carminibus DEO.*

PSALMVS LXXIX.

TITVLVS

* David
composuit
Psalmum,
Asaph ex
posteris Co-
re fecit mo-
dos.

* Pro ijs qui commutabuntur,
testimonium Asaph.

PRIMA PARS PSALMI

Allegoria est à grege sumpta.

Qui regis Israël, intende: qui deducis
velut ouem Ioseph.

Qui sedes super Cherubim, manifesta
coram Ephraim, Benjamin, & Manasse.
Excita potentiam tuam, & veni, vt sal-
uos facias nos.

Deu

ARGUMENTVM.

Præuidens DAVID Rex spiritu Prophetico defectionem Ephramitarum, & reliquarum decem tribuum, à sceptro IYDA, & DEI Lege; dolet transfugarum vicem hoc LXXIX. Psalmo, sub geminâ gregis & vineæ metaphorâ. Vnde hic Psalmus commodè diuidi potest in duas partes, alternis Choris Amœbæo carmine decantandas.

PRIMVS CANTORVM CHORVS

à dextris.

Vide cap. 6. lib. 1. Paralip.

I Sraëlitici gregis
 Pastor ô vigil excuba!
 Duc ad ouile vagam
 Rachelidis sobolem;
 Quæ velut agna fugit
 Palabunda licentiùs
 Siluas in Basanitides,
 Et querceta lupis feta rapacibus.
 Tu Sionis eam refer
 Ad tentoria sospitem:
 Est ubi perpetuo
 Quæ calet Ara foco;
 Et duo qui famulis

○

Te

** Interca-
laris versus
hic quater
repetitur in
Psalmo.*

* Deus conuerte nos : & ostende faciem
tuam , & salui erimus.

Domine Deus virtutum , quousque iras-
cêris super orationem serui tui?

Cibabis nos pane lacrymarum : & porum
dabis nobis in lacrymis , in mensura.

Posuisti

Te pennis super euehant,
Cherubes, inbaris tui
Præstricti radijs auricoloribus.

Custos ô Deus assere
Septis Benjaminum tuis:
Increpitosque pedo

Ad meliora moue

Consilia Ephramidas.

Errauit nimum diu

Manasses: age, denium

In caulas facili collige sibilo.

O si nos placido semel

Dexter lumine videris;

Error omnis abibit!

Sed quid, Ephramida, quid est,

Tuas quòd Deus ad preces

Surdior est pelago?

An, quia te Solymam

Deseruisse videt,

Per deserta finit loca

Cognato procul à grege

Exerrare gradu non-renocabili?

Quàm diuersus ab Isaco

In uepreta nepos abis?

Pro viridi cythiso,

Pro viola folijs,

Iam paliurus erit,

Asper iam tibi carduus

Qui ieiunia temperet;

O 2

Et

Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris : & inimici nostri subsannauerunt nos.

Deus virtutum conuerte nos : & ostende faciem tuam, & salui erimus.

SECUNDA PARS PSALMI.

Continua est Allegoria Vineæ.

Vineam de Ægypto transtulisti : eiecisti Gentes, & plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu eius : plantasti radices eius, & impleuit terram.

Operuit montes vmbra eius : & arbusta eius cedros Dei.

Extendit

Et tristi cruciet, nec saturret dapes.

*Pro fontis scatebrâ sacri,
Iam limosa tibi palus
Pocula sufficiet.*

*Et lacrymæ vitrei
Instar erunt laticis.*

*Hunc vicina Tyros quibus
Nuntium excipiet iocis?*

Non impune, Pater, cedat id hostibus.

*O si nos placido semel
Dexter lumine videris;
Error omnis abibit!*

SECUNDVS CANTORVM CHORVS

à sinistris.

In Veteri testamento apud Isaiam, & Ezechielem, frequenter ECCLESIA designatur sub Allegoriâ Vineæ, vt etiam in Nouo, apud Euangelistas.

I Sraëlitica Sator
Vitis, hanc, Deus, vberi
Desuper imbregiga!
Et tua quos Pharijs
Transtulit è scrobibus,
Seruet dextera palmites;
Quales gleba feracior
Accepit domite iam Chananitidis.
Hæc iam vinea collibus
Umbras Assyrijs facit.

⓪ 3

Iam

Extendit palmites suos vsque ad mare: & vsque ad flumen propagines eius.

Vt quid destruxisti maceriam eius: & vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?

* *Græcis*
μωρίς. genus
quoddam
porci sil-
uestris.

Exterminauit eam aper de silua: & * singularis ferus depastus est eam.

Deus virtutum conuertere: respice de celo, & vide, & visita vineam istam.

Et perfice eam, quam plantauit dextera tua: & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Incensa igni, & suffossa ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat

Iam mare, iam rapidi
 Tigris opacat aquas:
 Ipsa refert viridem
 Unda vitis imaginem:
 Hic depicta natant iuga,
 Hic absens tremit in flumine pampinus.

Cur vitis modo viluit
 Tam dilecta prius tibi?
 Cur spoliata suis
 Sepibus exuitur,
 Furibus ut pateat?
 En illudit ei caper,
 En dentes acuunt apri,
 Ut stirpes laceras funditus eruant.

O si nos placido semel
 Dexter lumine videris;
 Terror omnis abibit!

Vinea fer opem tuæ!
 Largis ambitiosior
 Si fluet illa comis,
 Luxuriam nimiam
 Tu mihi falce puta.
 His iuuanda modis erit.
 „Vellit non eadem bene
 „Olim quos posuit dextera surculos.

Cur incendia palmiti
 Moliris trifidâ face?
 Flamminomo cohibe
 Fulmina missa polo:

Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ, &
super filium hominis, quem confirmasti tibi.

* Discedemus. frequenter Hebraei usurpant praesens pro futuro.

Et non * discedimus à te, viuificabis nos
& nomen tuum inuocabimus.

Domine Deus virtutum conuerte nos : &
ostende faciem tuam, & salui erimus.

Si tuus illa furor
Pergat, spargere, si reo
Manassi veniam negas:
Omnes, heu! simili sorte peribimus.
„Mortales ego nos scio:
„Peccare, est hominum; Dei,
„Parcere supplicibus,
Parce tuo generi!
Nam genus esse tuum
Nos, non dissimulas Pater.
Posthac fidus erit tibi
Israël, memori teque canet Lyrâ.
O si nos placido semel
Dexter lumine videris;
Terror omnis abibit!

AMICO LECTORI.

Mirum tibi videri possit, Amice Lector, quòd has duas Dauidis Odas tribuam potiùs puellarum quàm Leuitarum Choris decantandas: mirari tamen desines, si memineris nouam hîc induci rerum faciem; & nouam scenam novos quoque Choros postulare. Captiuos apud Babylonem Israëlitas hîc damus: ideoque molliores exulum affectus, qui duobus his Psalmis exprimuntur, meliùs, & ex decoro magis sequiori sexui indulgendos mecum iudicabis. Iuuat hanc opinionem nostram sententia Platonis & Aristotelis, à quibus reprehenditur Homerus, quòd Vlysses in Scyllâ, contra decorum viri fortis, eiulantem ac flentem induxerit. Cautior inde Virgilius, C. Iulij Cæsaris (sub Daphnidis personâ) cruentam mortem lugeri voluit à Nymphis, in lacrymas suoapte ingenio procliuioribus.

*Extinctû Nymphæ crudeli funere Daphnim
Flebãt, vos coryli testes & flumina Nymphis;
Cum complexa sui corpus miserabile nati,
Atque deos, atque astra vocat crudelia
mater.*

Accedit quòd apud Hebræos in more fuerit, vt virgines non minùs Lessum in funeribus, quàm Epinicium in triumphis canerent. Vtri-
usque

usque rei passim exempla suppetunt in sacris Litteris, cum *cantatrices omnes*, discipulæ Vatis Ieremiæ, lamentari dicuntur Iosia Regis interitum, c. 35. l. 2. Paralip. Similiter *virgines, quæ conclusæ erant, procurrebant ad Oniam* in publico luctu, vt obseruare est in Principum Assamoneorum historiâ, c. 3. lib. 2. Machab. De Epinicijs porrò per virgines decantari solitis, manifestior res est, ex Dauidis, cæso Goliâ, reducis historiâ, quàm vt pluribus à me probari sit necesse. Quocircà rectè virginibus demandantur cantandi nonnulli Dauidis Psalmi, quorum præcipuè Titulus est, *Pro Occultis*. i. Adolescentulis conclusis: nam vocabulû Hebræum *Galamoth*, cum sit homonymum, peræquè significat & *Occultas res*, & *Adolescentulas*; illas scilicet, quæ vel publica lamenta exequiebantur, vel Choris festiuioribus triumphos celebrabant. Et quò propiùs accederem ad eiusmodi püellaris Chori speciem, nihil dubitavi sequentium Psalmorum Paraphrasim, in Strophen, Antistrophen, ac Epodon distribuere; pari propemodum œconomiâ, quâ plerique Dauidis Hymni diuiduntur in Diapsalmata: in quibus, iuxta B. Chrysostomi mentem, & sententiæ, & Musici concentus, & personarum totius Chori fiebat mutatio. Vestigium haud obscurum Odes Hebraicæ sic in tria (vt vocant) Stesichori com-

modè

modè distributæ, nuper obseruauit apud Ieremiam: qui cum duobus prioribus Threnorum capitibus ordine Alphabetico solitarias Strophas dedisset more Flacci; in tertio demum capite Threnum eodem Alphabetico ordine diuisum in Strophen, Antistrophen, ac Epodon, ad instar Stefichori nobis exhibuit. in quo tamen Cantico, Artis obseruantior fuit quàm Stefichorus. Nam cuiuslibet Strophen initium semper fecit, per numeralem illam litteram, quæ singulis præfixa est, percurrere uersibus Acrosthicus (quales nonnulli sunt * Sibyllini) totam Alphabeti seriem à primo elemento Aleph usque ad ultimum Thau, unam dumtaxat illius Threni Trigam, Latinis à me iunctam numeris suâ breuitate Melodiæ aptioribus, hîc subiiciam, ut tibi, Beneuolè Lector, certiore hoc exemplo fidem faciam non vulgaris artificij Poëtici, quo constant pleraque Vatum Hebræorum Cantica.

* Vide Euseb. in Vita Constant.

CAP. III. THREN. IEREM.

Aleph.

Ego vir videns paupertatem meam, in virga indignationis eius.

Strophe á.

*Abductus procul ille grex
Tuus à Sione,
Vbi manè claro,
Duce Te, solebat.
Ad letissima pascua
Sæclis ire prioribus:*

Cur

*Cur virgâ modo ferreâ
Tenebras sub ipsas
Noctis opacæ*

Aleph.

Me minauit,
& adduxit in te-
nebras, & non in
lucem.

Antistrophe á.

*A te ducitur ad truce[m]
Babylonis aram,
Vt inhospitali
Cadat immolanda
Belo victima flebilis?
Quò nos, Pastor, agis? tua,
Ah Pater, tua desinat.
Manus increpare
Quos regis Agnos.*

Aleph.

Tantum in me
vertit, & contuer-
tit manum suam
tota die.

Epodus á.

*Ah Pater! cohibe pedum,
Quo luce totâ,
Quo nocte totâ,
Miserum Israël
Tundis ouile.*

Beth.

Vetustam fecit
pellé meam, &c.

Strophe ß.

*Bidentum cutis aruit
Viden ut tuarum? &c.*

Non est mihi consilium ceteras huius
Threni persequi partes: ad institutam Psal-
mi cxxxvi. Paraphrasim redeamus.

Ignosce, mi Lector, modico isti diuerticulo.

PSAL-

PSALMVS CXXXVI.

TITVLVS

Psalmus Dauid, Ieremiæ.

SVper flumina Babylonis, illic sedimus & fleuimus: cùm recordaremur Sion:

In salicibus in medio eius, suspendimus organa nostra.

Quia

ARGUMENTVM.

Sedens in agro suburbano Babylonis in Euphratis ripâ chorus captiuarum Sionidum, deflet amissam libertatem hoc lugubri carmine. Ac primò per Strophem, conuertitur ad Patriam versus Orientem; deinde per Antistrophem contrario motu *flectitur* ad Chaldæos versus Occidentem. Postremò per Epodon sistit lamentum.

Strophe á.

Quà Chaldea perambulat.
Euphrates gelido rura fugax pede,
Hic sedete, Sionides:

Hæc augete pijs flumina lacrymis
Natalis memores soli.

Absens Patria lacrymas
Poscit, non citharæ modos:

Nam pensis ab herilibus

Seruili veniens dextera pollice

Horret tangere barbiton.

Infelix melius lyra

Posthac è salicum comis

Aut pendebris ab ilice:

Cum ventis ibi tu carmina diuides,

Tua si loquaci

Notus increpabit

Fila susurro.

Anti-

Quia illic interrogauerunt nos, qui captiuos duxerunt nos, verba cantionum:

Et qui abduxerunt nos: Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena?

* Formula
iurandi,
familiaris
Hebrais.

sic 31. cap.
lib. Iob:

Humerus
meus à
iunctura
sua cadat,
& brachiū
meum cum
suis ossibus
confringatur.

Si oblitus fuero tui Ierusalem, * obliuioni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui:

Antistrophe.

Quid frustra, Babylonij,
 Latos à miseris exigitis modos?
 Vestro nōne satis fuit
 Submisisse nurus Hebraidas iugo?
 Victis parcite, parcite
 Sæuo dicere cum ioco;
 Lyras eia resumite
 Puella Solymitides,
 Et nobis aliquid de popularibus
 Hymnis admodulamini,
 Quale sæpius audiit
 Aedes dum Salomonica
 Luxu regifico stetit.
 Illudat Solymis siccine canticis
 Babylon profana,
 Vetitosque discat
 Numinis hymnos?

Epodus.

O augusta Dei domus!
 O regina Sion, ô caput urbium!
 Nostris ullane deleat
 Vmquam vos animis dies?
 Hæc quam subrigo dextera
 Arescat prius, excidat.
 Menti Patria quàm mee.
 Vox hæc faucibus hæreat,

P

Lingua

Si non proposuero Ierusalem, in principio lætitiæ meæ.

Memor esto Domine filiorum Edom, in die Ierusalem:

Qui dicunt: Exinanite, exinanite vsque ad fundamentum in ea.

Filia Babylonis misera: beatus, qui retribuet tibi retributionem tuam, quam retribuisti nobis.

Beatus,

Linguae deficiant verba volubili,
 Nisi prima semper
 Mihi sit videnda
 Cura Sionis.

Strophe β.

Orbis ô Deus arbiter,
 Armorum dubiam qui regis aleam!
 Siquid respicis exules,
 Impunita tuam ne precor impia
 Idume fugiat manum.
 Quae furens odijs, Nihil,
 Clamabat, nihil efficis,
 Ni Chaldaea Sionia
 Arcis reliquias funditus eruis:
 Res semper Solyme novas
 Tentabit. Segetes ibi
 Fac crescant, ubi marmore
 Surgebant Pario domus:
 Insultent temerè fac ouium greges
 Davidis sepulchro,
 Catulosque dama
 Celet inultus.

Antistrophe.

Tu sorti Babylon quoque
 Debes ludibrium. Tempus adest, graues
 Quo poenas Solyme dabis.
 Missos nonne vides Perside milites

Beatus, qui tenebit, & allidet parvulos
tuos ad petram.

PSAL-

*Murum scandere coctilem,
 Quem vinxisse bitumine
 Fertur prisca Semiramis?
 Heu quid mentis erit tibi
 Dum portas aries conteret hosticus?
 Pubis robora dum tuæ
 Medus sternet acinaces,
 Nec tardi iugulo senis
 Parcet vulnificus chalybs?
 Dives purpurei regia dum Nini
 Ruet; & tot annis
 Cumulata gaza
 Sidet in ignes?*

Epodus.

*Matronas eadem manet
 Quæ fortuna viros: Victor enim trahet
 Seruas trans mare Caspium;
 Coget relinquere pensiles
 Hortos, relinquere pignora,
 Quæ parentis ab ubere
 Dimonebit, inhospitis
 Allidens ea cantibus.
 Eelix! progeniem qui Babyloniam,
 Vitiosorem
 Proanis, in ipso
 Opprimet ortu.*

PSALMVS CXXV.

TITVLVS,

Canticum ^a Graduum.

^a Benè
Canticum
Graduum
inscribitur:
gradientes
enim cane-
bant huius-
modi Psal-
mos, qui
ascendebant
ad templū
Ierosoly-
mitanum.
^b In He-
brao legi-
tur, sicut
somnia-
tes.

IN conuertendo Dominus captiuitatem
Sion, facti sumus ^b sicut consolati:

Tunc repletum est gaudio os nostrum: &
lingua nostra exultatione.

Tunc

ARGUMENTVM.

Dum liber è captiuitate Babylonicâ puellarum Sionidum Chorus ad reditum in Patriam se accingit; carmen hoc Propempticon ad lyræ modos decantat. Ac primò per Strophen conuertit se ad DEVM versus Orientem: deinde per Antistrophen contrario motu flectitur ad gentes Barbaras versus Occidentem: postremò per Epodon sistit saltationem.

Strophe á.

Nunc humum pede libero
 Nos decet sociæ tundere virgines,
 Cùm Deus Babylonijs
 Vocat è catastis
 Ad auita sanctæ
 Regna Sionis.
 Ergone certa est nostra voluptas?
 An vanam leue somnium
 Portâ mittit eburneâ
 Libertatis imaginem?
 Vix est vix oculis fides.
 Agedam, Puella,
 Lepido labella
 Soluite risu,
 Soluite cantu.

P 4

Anti-

Tunc dicent inter Gentes : Magnificauit
Dominus facere cum eis.

Magnificauit Dominus facere nobiscum
facti sumus lætantes.

Conuerte

Antistrophe.

Persas ô quis habet stupor?
 Ut stant attoniti Medus & Ethiops
 Ad spectacula tam noua?
 Ut Arabs, Cilixque,
 Syrus ut vadosi
 Potor Orontis
 Pollice nobis plaudit utroque?
 Omnes, hæc Deus, inquit,
 Hebrais facit otia
 Largâ munificus manu:
 Dux est ipse Deus via
 Reduci Israëli
 Solymas ad arces,
 Pinguis ad arua
 Lata Segora.

Epodus.

Hæc, ut dicitis, otia
 Nobis ipse dator lætitiæ facit
 Largâ munificus manu,
 Adamantiniisque
 Deus expediuit
 Brachia nodis;
 Plectant ut modò liberi
 Argutas digiti fides.
 O saluè nimum diu
 Intermissa chelys! nouum

P 5

Age

Conuerte Domine captiuitatem nostram,
 * *Flante* sicut torrens in * *Austro*.
Austro.

Qui seminant in lacrymis, in exultatione
 metent.

Euntes ibant & flebant, mittentes semi-
 na sua.

Venientes

A
Gen
Ba

Pu

Qu

fte

Pa

Sic

M

Qu

Av

Sic

Co

Ru

Per

Av

Vin

» *M*

» *fe*

» *M*

» *V*

» *M*

»

Qu

*Age profer hymnum,
Geniale profer
Barbite carmen.*

Strophe β.

*Iō dicite, Iō, Iō,
Puella celebri luce Siōnides,
Quā fatis melioribus
Fter auspicamur
Patrias ad vrbes.
Sic sua grandi
Murmure torrens gaudia prodit,
Quem vinctum rigido gelu
Austri dissoluit tepor:
Sic è montibus undique
Collectas glomerans aquas
Ruit ille prone
Per aperta vallis,
Ausus utramque
Vincere ripam.*

Antistrophe.

» Non est perpetuò tenor
» Idem sortis: amat nempe reciproco
» Mutari labor otio.
» Viden' ut secundis
» Mala temperentur,
» Tristia lætis?
Qualis arator semina sulcis

Credit

Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

Cr
N
N
Int
N
N
Pe
Pe

M
Sen
Fe
Hi
De
Ta
De
Na
Tr
He
Coh
Fro

*Credit anxius, ac timet
Ne putrescat ab imbribus,
Neu sauis Aquilonibus
Intercepta cadat seges:
Neque lux diei,
Neque noctis umbra
Pellit ab agro
Pectore curas:*

Epodus.

*Donec condat in horrea
Messis; & Superis vota fauentibus
Serto tempora spiceo
Ferat impeditus,
Hilarisque liba
Dedicet ara.
Talis Isacidum domus,
Depulso veteri ingo,
Natales redit ad lares
Triumphans; & amaraco,
Hederaeque festa
Cohibens nitentem
Fronde capillum.*

FRAN-

17

W. Z. 20. III. 1834

Faint, illegible text in the upper right section of the page.

Faded text, possibly a section header or a name.

Faint, illegible text in the middle section of the page.

Faint, illegible text in the lower right section of the page.